

BERINGEN

Cité –kermis en SINKSEN KERMIS.

In Beringen werd in 1922 een kermiscomité (o.a. Rans Jozef) opgericht door enkele mijnwerkers en opzichters. Zij organiseerden de eerste kermis met Pinksteren (Sinksen kermis). Met toelating van de mijndirectie werden er dennen geveld om praalbomen en hagen te planten. De Stationstraat werd feestelijk versierd. Op de Vurtenseweg (Laan op Vurten) werden volksspelen ingericht.

ZO ONTSTOND DE CITE KERMIS.

“Geen dorp zonder kermis”. Inderdaad, geen kermis in 't dorp is effenaf ondenkbaar. Zo dachten de stichters van onze cité –kermis er ook over. In de eerste weken van het jaar 1922 zaten enige werklieden en ploegbazen met een paar bedienden een pot te drinken in de toenmalige kantine van de mijn, het huidige warenhuis Centra. Er werd over koetjes en kalfjes gepraat toen eensklaps een van het gezelschap een lumineus idee kreeg: “Vrienden, zo zei hij, wij wonen nu in een klein dorp, maar een dorp dat spoedig zal uitgroeien tot een belangrijk centrum. Gij weet dat elk dorp zijn kermis heeft: waarom dus, zouden wij hier ook geen hebben?” De woorden vielen niet in dovemansoren en, diezelfde avond nog, werd er een voorlopig kermiscomité gesticht.

Dit kermiscomité vergaderde reeds enige dagen nadien in de kantine, want er waren zware vraagstukken op te lossen. Er moest een datum gekozen worden die het best geschikt was om een paar dagen plezier te maken. Want in die dagen kon er geen sprake zijn een dag vrijwillig te verletten op de mijn.

Pasen? Ja maar dat was te vroeg in het seizoen, het kon veel regenen, ja, misschien wel sneeuwen. Daarbij moest iedereen zijn Pasen houden en het betaamde dan ook niet zich die dag een stuk in zijn kraag te drinken.

Sinksen? Ja, goed, maar dan was het juist Stal en Koersel kermis vlak in onze buurt. Het was nodig nog een paar “Jack –Ops” te ledigen om de moed te vinden een besluit te nemen en zo werden dan de 2 Pinksterdagen gekozen voor de cité –kermis.

Een ander ernstig probleem was het geld. De kassier bezat weliswaar een leeg sigarenkistje, dat als ‘brandkoffer’ moest dienen maar bevatte niet meer dan een notaboekje om al de verschillende bemerkingen in aan te tekenen. Er werd beroep gedaan op de milde steun van de inwoners. Deze beantwoordden zeer gunstig de oproep van de stichters in evenredigheid met het gewicht van hun geldbeugel, zodat door verschillende rondhalingen heel wat centen in 't bakje kwamen.

Het kermisplein dat werd gekozen, lag in die tijd ten noorden en ten oosten van de huidige Hotelstraat, Dwarsstraat en Vurtenweg. De cité bestond toen alleen uit woningen in cementblokken.

Nu moest men nog trachten foormannen te vinden. Dit was ook alweer geen eenvoudige zaak daar die mensen sedert jaren de bestaande kermissen van de omliggende dorpen bezet hadden. Eindelijk en slechts een week voor onze GROTE kermis vonden we een schommel, schietkraam en één of twee kraampjes die suikergoed zouden trachten te verkopen.

Er kwam ook een danstent maar de uitbater wilde niet op het aangeduid foorplein staan omwille van de te grote waterplassen en ook omdat daar niet genoeg “passage” van het kermisvolk was.

Aldus, de laatste week voor de kermis begon het werk. Met toelating van de mijndirectie werden er dennen geveld om praalbomen en hagen te planten. Dit was niet al te moeilijk daar deze bomen op de thans (1950) bestaande stoepen stonden te groeien. Papieren bloemen en kettingen in grote hoeveelheid kwamen er bij te pas zodat de huidige Stationstraat, d.w.z. vanaf de overweg tot aan de Vurtenlaan, er echt feestelijk uitzag, zodra de karsporen min of meer goed gevuld waren.

Om de mensen die de huizen van de Vurtenweg bewoonden ook iets van de kermis te gunnen, werden daar de volksspelen ingericht: mastklimmen, zaklopen, strooplekken, vogelpik per fiets, stilrijden, eierenrijden, enz.. Dit is een overzicht op onze eerste cité kermis die trouwens met succes werd bekroond.

De kermis groeide nu van jaar tot jaar, terwijl het mijndorp eveneens uitbreiding nam. In 1925 gaf de Harmonie van de Kolenmijn haar eerste concert op een kiosk, getimmerd op lege biertonnen, en geplaatst tegenover het economaat. De belangstelling was enorm want in die tijd voelden de mensen nog iets voor muziek. De feestcommissaris had zijn handen vol om de orgels van paardenmolens en schommels tot zwingen te brengen en om het schieten op de “os”, te verbieden gedurende de uitvoering van het concert. Een paar jaren later kwamen er vreemde muziekmaatschappijen onze kermis opluisteren met een concert of met vrolijke stapmarsen door de straten. Onze eerste processie hadden we in 1926 of 1927.

Kermissen op de tuinwijk.

De eerste jaarkermis in 1921. Er werd toen ook een kermiscommissie opgericht, waarvan Jef Rans (1883-1980) bestuurslid was.

Sinksenkermis met jaarlijkse processie door de ganse tuinwijk.

Pinkstermaandag, tweede kermisdag en vette dinsdag.

Dit was de grootste kermis van omstreken. Gans de Stationstraat en een klein gedeelte koolmijnlaan was door de foormannen ingenomen. In elke café was er een orkestje o.a. “Jefke de Blinde” van Looi.

De vrijdag voor deze kermis werden de lonen uit betaald door de mijn.

Jaarlijkse wedstrijd hondensport in de statiekaai.

Tot de herinrichting van de stationstraat (jaren '90.) .Dan overgeplaatst naar pleintje voor de kerk(koolmijnlaan)

Is nu de kleinste kermis van de omtrek en sterf, denkelijk, een stille dood.(2008).

De jaarlijkse mijnhappening, 2de zondag september, heeft nu deze rol overgenomen van de drie kermissen van de cité.

R. Odette Vanderkerkhove jaren '50.

L. Deferme Lilian

Huybrechts Leopold 1970.

Sinksen kermis 11.05.08

Palace kermis met Pasen.

L.n.R.

Hemelaers Jos, Lespoix Louis, Moons Jean Claude, Hesius Herald

Voor café "Geyskens3

Geyskens kermis in grote vakantieverlof met wielervedstrijd omgeving Palace.

1 Blockx Roger

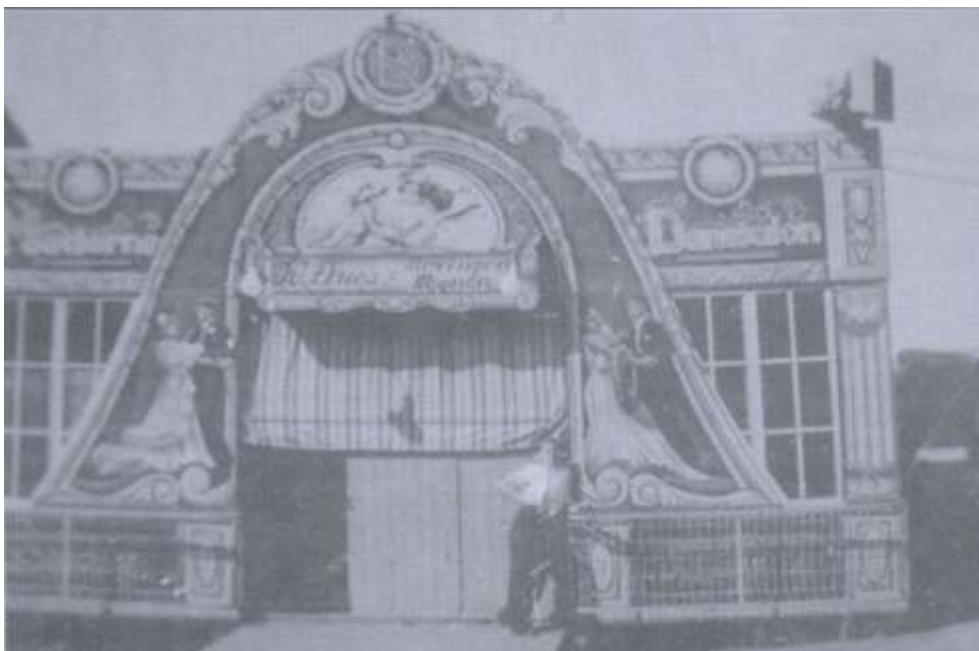
2 Nobels Gerard

Roger Blockx was een plaatselijke renner uit de Leysestraat.

Heeft zelf beroeps-Renner geweest en Parijs-Roubaix gereden.

Dries kermis op Palmzondag

Week na Palace-kermis .Ging door aan ingang Beringen FC op de Koolmijnlaan.

DE SPIEGELTENT VAN DRIES. KAREL.

In Beringen – Mijn kochten Karel dries en Victoria Huygens een spiegel tent van Fons en René Vanbael.

De familie Dries baatte een café uit op de rechterhoek van de St.Barbarastraat. Aan de overkant was er de handelszaak van Frans de Jong (Franske de creim). Nu een fietszaak en depannage bedrijf Valkeniers.

Ze huurden de tent eerst voor één jaar om het commercieel gewin hiervan uit te testen. Tijdens de zomermaanden toerden ze de kermissen af met de spiegel tent en nam de oudste zoon Leopold het café over. In de wintermaanden stonden de wagens naast hun zaak. De huizenrij was toen nog niet volgebouwd.

Een tent werd op twee dagen opgebouwd. De colonne wagens was 30 meter lang, een vrachtwagen met twee aanhangwagens. Nu zou dat niet meer worden toegelaten.

Jaren heeft deze tent gestaan, met Sinksen kermis, waar nu de moskee gebouwd is, samen met de bosauto's. Op elke kermis hadden tentuitbaters een vaste standplaats. Met Pasen ging de eerste kermis, de "Drieskenskermis" door op het terrein naast de Unie, nu Delhaize in Beringen-Mijn. Hier had men ook nog "Geskenskermis" aan de Palate, genoemd naar twee café uitbaters.

In het midden van de tent lag een eiken dansvloer, zo glad als een spiegel. Hierop werd zaagmeel gemengd met een parfum gestrooid. Rond de dansvloer werden 18 compartimenten gescheiden door spiegels en gedraaide koperen baren. Deze laatste werden elke week gepoetst. De 'boxen' lagen 15 à 20 cm. hoger dan de dansvloer. Er konden acht personen zitten en in het midden stond een tafel. De bezoekers betaalden "dansgeld", eerste 5 fr. en later 10 fr.

Aan de overkant van de inkom stond een orgel van de firma De Cap. Deze bestond o.a. uit een saxofoon, trommel, accordeons, ... en was een gemotoriseerd. Bij motorpech diende het orgel bediend te worden met een krukslang.

Op de orgelplaats kwam later een klein orkest en ze speelden een wals, tango, boogie, foxtrot, mars. De tent ging open om 19.00 u. en werd om 24.00 u. gesloten. Om 1. u. 's nachts vertrok het volk.

Deze tent uitbaten was een familiegelegenheid. Het hele gezin werd ingezet. Louis Dries runde de zaak nog in 1965 en in 2007 bij de mijnhappening stond er terug een kleine tent op de kioskplein van de Dries, maar nu om te eten.

Karel Dries en Victoria Huygens vieren hun Gouden bruiloft op het terrein van Beringen FC.